

[Holger Andersen.]

de Udtalelser, det ærede 5te Medlem for 4de Kreds (Stensballe) fremsatte her paa Venstres Vegne. Det ærede Medlem sagde, at de 800 000 Kr., som nævnes i Lovforslagets § 3, var det allerhøjeste, man havde tænkt sig, at Københavns Havn kunde gaa med til at yde, medens der i det andet høje Ting, ikke mindst fra Venstres Ordfører, lød ret kraftige Paastande om, at Københavns Kommune og Havnevæsenet i Virkeligheden var sluppet alt for billigt i Forhold til de Resultater, der vilde opnaas i denne Forbindelse, og at Staten paa en vis Maade blev siddende som Sorteper.

Hvad den anden Del af Lovforslaget angaar, Anlægget af en Dæmning til Rømø, har det allerede været fremdraget, at dette forfølger to Formaal ved Siden af Beskæftigelsen, nemlig dels at tilvejebringe en ordentlig Forbindelse mellem Rømø og Fastlandet, dels at skabe Mulighed for fremtidig Indvinding af værdifulde Landarealer. Hvad Forbindelsen mellem Rømø og Fastlandet angaar, er det jo i Virkeligheden saaledes, som det ærede 1ste Medlem for 5te Kreds (Jørgen Møller) skildrede. Det var ganske vist en ret drastisk Skildring, han gav af Forholdene, og jeg har ikke selv, de Gange jeg har været paa Rømø, været ude for saadanne Komplikationer; men at Forbindelsen mellem Rømø og Fastlandet er i højeste Grad mangelfuld, derom kan der ikke være nogen som helst Tvivl. Jeg kan derfor ganske tiltræde de Udtalelser, der blev fremsat af den ærede Ordfører for Socialdemokratiet i saa Henseende, ligesom jeg kan henvise til de Udtalelser, der i samme Retning blev fremsat af mit Partis ærede Ordfører i det andet høje Ting.

En særlig Interesse knytter sig efter min Mening til Forslaget om Indvinding af nye Landarealer. Man kunde maaske have ønsket — og jeg ved, der har været Ønsker fremme i saa Henseende i det andet høje Ting —, at dette Arbejde, som formenes at bringe de mest værdifulde Resultater, blev iværksat hurtigere, end det her sker. Paa den anden Side accepterer jeg selvfølgelig den enstemmige Indstilling, man er naaet til i Folketingsudvalget, efter at den højtærede Minister har afgivet de fornødne Forklaringer der. Jeg skal derfor i Forbindelse med denne Del af Forslaget kun pege paa, at der jo er indvundet meget store, betydningsfulde Resultater i de Dele af Slesvig, der ligger paa tysk Territorium, hvilket ogsaa blev nævnt af en af de ærede foregaaende Talere. Selv om vi næppe kan

forvente saa store Resultater, skulde der paa dette Omraade alligevel ikke være saa lidt at vente.

I denne Forbindelse vil jeg gerne tillade mig at stille et Spørgsmaal til den højtærede Minister for offentlige Arbejder. Det vedrører Lovforslagets § 7. Denne Paragraf tilsigter, hvis jeg har forstaaet den rigtigt, at sikre Staten de Rettigheder, som opstaar ved Dannelsen af Tilsikningsomraader, der fremkommer som Følge af Arbejder, Staten selv har iværksat, men Hensigten med § 7 er heller ikke videregaaende end det, jeg her giver Udtryk for, og der tilsigtes ikke paa nogen Maade et Indgreb i utvivlsomt bestaaende private Rettigheder — Ministeren har udtalt sig i den Retning under Behandlingen i Folketinget —, ej heller Indgreb over for bestemte Tilsikningsrettigheder helt ud i Vadehavet, hvis det maatte vise sig, at Digelagene har saadanne Rettigheder; i dette Tilfælde tænker jeg ganske særlig paa Ballum Digelag. Det er ikke helt klart, staar i alle Tilfælde ikke mig helt klart, hvorledes saadanne Rettigheder, hvis Karakter og Omfang jeg i øvrigt ikke nærmere kender, skal kunne forenes med § 7; men jeg gaar ud fra, at hvis Tvivl i saa Henseende maatte opstaa, maa Spørgsmaal af denne Art kunne blive afgjort ved Domstolene.

Med disse Bemærkninger skal jeg tillade mig at anbefale det foreliggende Forslag til hurtig og velvillig Behandling i det høje Ting.

Fr. Kristiansen: Naar man skal bedømme de foreliggende Projekters Forsvarlighed, maa man gøre det ud fra en Betragtning af den øjeblikkelige Situation med Hensyn til Beskæftigelsen og af de Fordele og Værdier, som Samfundet kommer i Besiddelse af gennem disse Foranstaltninger, og undersøge, om de økonomiske Ofre, der bringes ved Udførelsen af Projekterne, staar i rimeligt Forhold til de for Samfundet opnaaede Fordele.

Selv om Økonomien, især med Hensyn til Rømø-Projektet, lader en hel Del tilbage at ønske, tror jeg dog, det er rigtigt nu at gennemføre dem begge. Den største Udgift vil jo gaa til Arbejdskraft, og da denne i Forvejen i stort Omfang gaar ledig og maa ty til Arbejdsløsheds- eller anden Understøttelse, vil dette Arbejde blive hilst med stor Tilfredshed fra Arbejdernes Side, og selv om det offentliges Udgifter ved Arbejdet bliver 2—3 Gange saa store som dets Udgifter ved Understøttelserne, op-